Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36570
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

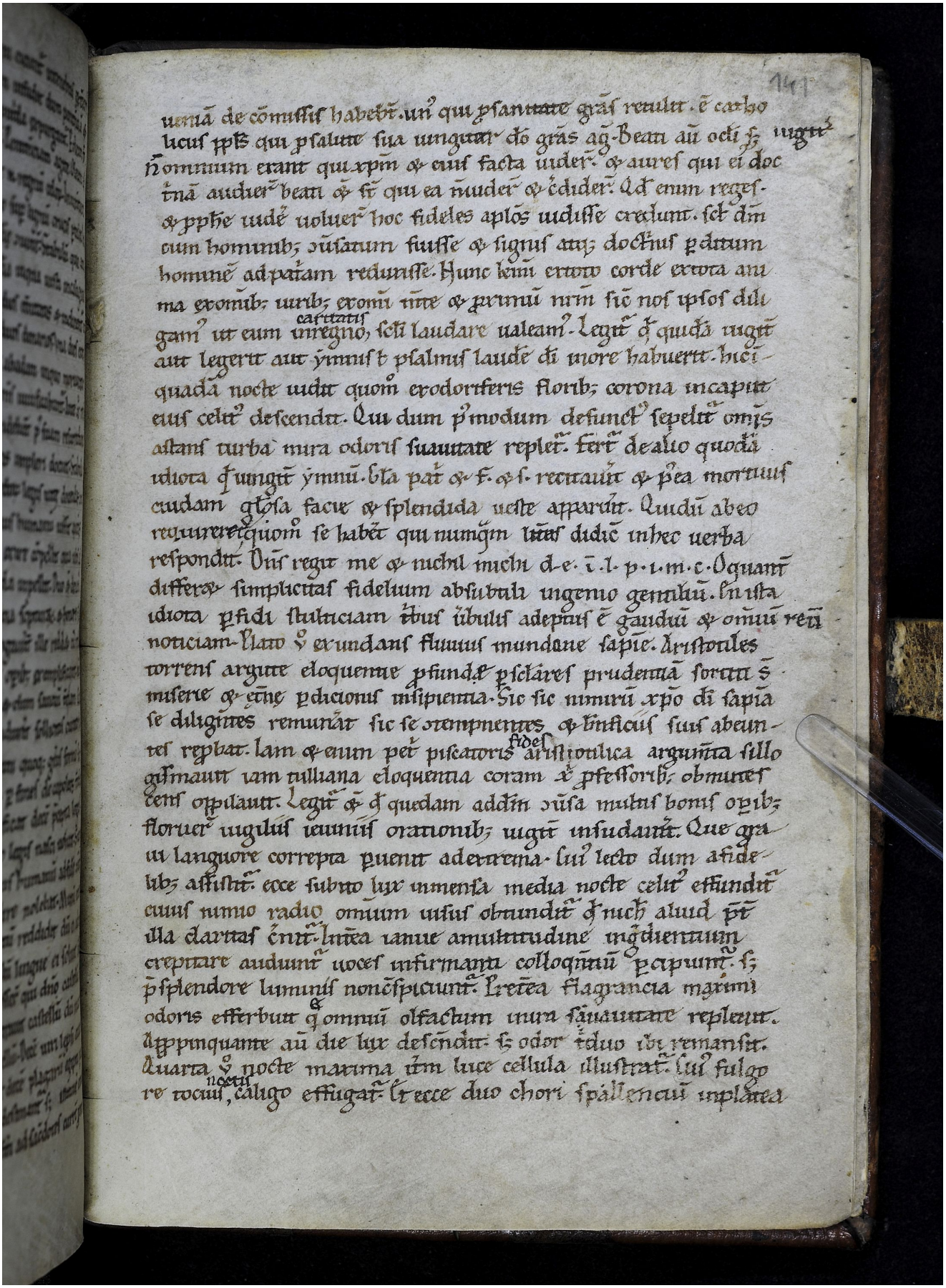

141r

uenia de cõmissis habebit. uni qui psanitate grãs reddit. ẽ carbo
lucus ppts qui psalutt sua unguent do grãs ag-beati aũ odi f; ungit
ñ omnium erant qui xpm & eius facta uiderẽ. & aures qui ei doc
trinã audierẽ beati & ſt qui ea ñuderẽ & ẽdiderẽ. Qd enim reges
& pphe uidẽ uoluerẽ hoc fideles aplos uidisse crediderunt. sed dm
eum hominib; ꝓsitarum fuisse & signis atq; doctrinis patrum
hominẽ ad patriam reduxisse. Hunc hymn ertoto corde ertota an
ma ertomib; uirib; ertomi uite & primui nrm sic nos ipsos dili
gam ut eum in regno caritatis, scti laudare ualeam. Legit q quida ungit
aut legerit aut ymnus t psalmus laude di more habuerit. hici
quada nocte uidit quom ertodorifers floribꝫ corona in capite
eius celitus descendit. Qui dum p modum defunct sepelit omis
astans turba mira odoris suauitate replet. fert de alio quoda
idiota q ungit ymnũ. bta pat & f. & s. recitauit & pea mortuus
cuidam gloſa facie & splendida uestis apparuit. Quidũ abeo
requirere quom se habet qui numqm litras didic in hec uerba
respondit. Dnus regit me & nichil michi d-e. i. l. p. i. m. c. Oquant
differt simplicitas fidelium absq; ingenio gentilium. In ista
idiota pfidi stultitiam ibus ibulis adeptus ẽ gaudii & omnii rei
noticiam. Plato q ertundans fluuius mundane sapie. Aristoteles
torrens argutie eloquentie pfundit psclares prudentia sortit s
miserie & ethne pdicionis insipientia. Sic sic nimirũ xpo di sapia
se diligentes remunerat sic se ertempnentes & beneficius suis abeun
tes replet. Iam & eum pet piscatoris fidei aristotelica argumenta sillo
gismauit iam tulliana eloquentia coram x pfessorib; obmutes
cens oppilauit. Legit q quedam addim ꝓsa multis bonis opib;
floruerẽ uigilus ieuniis orationib; uigit insudauit. Que gra
ui languore correpta puenit ad extrema. sui lecto dum a fide
lib; assistit. ecce subito lux immensa media nocte celitus effundit
cuius nimio radio omnium uisus obtundit q nichil aliud pt
illa claritas cnit. Innũera ianue amultitudine ingdientium
crepitare audiunt uoces infirmantu colloquiũ pcipiunt. s;
p splendore luminis non cspiciunt. Preterea flagrancia magnii
odoris efferbuit q omnii olfactum intim suauitate replent.
Appinquante aũ die lux descendit. s; odor ẽ duo ibi remansit.
Quarta q nocte maxima item luce cellula illustrat. sui fulgo
re tocius noctis, caligo effugat. Et ecce duo chori spallencui implanea